

freeland

Od teoretičara do građevinskih radnika ili kako smo preživjeli "Freeland" projekt

Kada smo u prosincu krenuli u pilotiranje modula *Social Impact* u našem sjevernom dvorištu, sve je zvučalo vrlo akademski, profinjeno i — teoretski. Učenici su bili pravi mladi znanstvenici: šetali smo s radnim listićima, mjerili buku i u teoriji analizirali zašto u gustom hladu lovora ne raste baš ništa osim naše želje za promjenom.

Slušali smo predavanja vrhunskih stručnjaka o konzervatorskim smjernicama:

i povijesti pejzažne arhitekture:

Ukratko — bili smo teoretska elita s olovkama u rukama i sjajnim idejama na papiru.

A onda je stigao travanj. I gruba stvarnost.

Naši detaljni prostorni dizajni i digitalni plakati za hotele za kukce preko noći su morali postati opipljiva stvarnost, a olovke smo zamijenili teškom artiljerijom. Naš "glavni događaj" na projektu nije bio svečani koktel s rezanjem vrpce, nego *survival* trening na suncu. Dok su svi ostali u školi petkom popodne lagano završavali radni tjedan i već mentalno bili na odmoru, naša ekipa teoretičara pretvorila se u prave građevinske radnike.

Taj naš "all-inclusive" aranžman na terenu uključivao je:

- Besplatni kardio program - čupanje žilavog korova, slagane suhozida i miješanje betona pod suncem kao što se vidi iz priloženog:

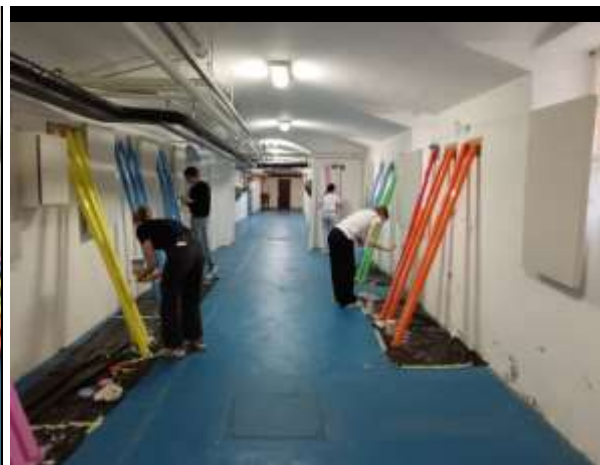
- Trening snage - dovoz, razgrtanje i ručno ravnanje 8 kubika šljunka za novu pješačku stazu:

- Sadnju onog cvijeća koje smo teoretski procijenili da će podnijeti zahtjevne uvijete:

- Tečaj finih umjetnosti – crtanje murala i farbanje letvica za klupe u vesele boje (i sebe usput):

- Kreativni marketing - crtanje i izradu znakova kojima pristojno, ali odlučno molimo vlasnike pasa da novi park ostane čist:

Moramo biti potpuno iskreni — u kovitlacu znoja, prašine i podnevne vrućine, motivacija je u nekim trenucima bila u teškom minusu. Čulo se tu i tamo pokoje prigovaranje, a izrazi lica dok se nosio šljunak nisu uvijek bili idealni za školska izviješća.

Ali, čim se prašina slegla, a šljunak sjeo na svoje mjesto, dogodila se magija. Pogled na zapušteno dvorište koje je odjednom postalo pravi, strukturirani park s novim klupicama probudio je u učenicima onaj ponos: *"Čekaj, ovo smo stvarno mi napravili?!"*.

Dobili smo žuljeve, ali su dobili smo i ekološku pismenost, osjećaj društvene odgovornosti i, što je najvažnije, trajnu lekciju da se vizije ne grade samo klikanjem na računalu, nego i vlastitim rukama. Uspjeli smo aktivirati cijelu školu, naučili slagati suhozid kao pravi bakarski majstori, a iz Grada smo izvukli i novac i podršku.

Park je spreman, a naši teoretičari su uspješno diplomirali na baušteli! Lokalna zajednica, pripremi se za jesen — "Adopt a spot" vas čeka, a naša ekipa sada opasno dobro barata lopatama i grabljama!